

Guía Docente				
Datos Identificativos			2017/18	
Asignatura (*)	Fisioloxía vexetal I		Código	610G02027
Titulación				
Descritores				
Ciclo	Período	Curso	Tipo	Créditos
Grao	1º cuatrimestre	Segundo	Obrigatoria	6
Idioma	Castelán			
Modalidade docente	Presencial			
Prerrequisitos				
Departamento	Bioloxía			
Coordinación	Silvar Pereiro, Cristina	Correo electrónico	c.silvar@udc.es	
Profesorado	Bernal Pita da Veiga, angeles	Correo electrónico	angeles.bernal@udc.es	
	Carrillo Barral, Néstor		n.carrillo@udc.es	
	Silvar Pereiro, Cristina		c.silvar@udc.es	
Web				
Descrición xeral	Entre las disciplinas en las que el biólogo puede ejercer su profesión está la Fisiología Vegetal, la ciencia que estudia como funcionan las plantas. Esta asignatura pretende proporcionar conocimientos y habilidades relativos a esta ciencia, así como una actitud positiva ante ella.			

Competencias do título	
Código	Competencias do título

Resultados da aprendizaxe			
Resultados de aprendizaxe		Competencias do título	
Ser capaz de elaborar e expoñer un tema no ámbito da Fisioloxía Vexetal		A8	B1
		A18	B8
		A29	
Ter un coñecemento actualizado sobre os mecanismos de funcionamento dos vexetais e a súa regulación.		A8	
		A18	
		A29	
Ser capaz de realizar experimentación básica no ámbito da Fisioloxía Vexetal.		A8	B2
		A26	
		A30	
		A31	
Ser capaz de traballar en grupo para resolver cuestións relativas á Fisioloxía Vexetal			B1
			B2
			B5
			B7
Ter unha actitude crítica e constructiva sobre a Fisioloxía Vexetal.			B3
			B13

Contidos	
Temas	Subtemas
I. INTRODUCCION	Tema 1.- INTRODUCCION Á FISIOLOXÍA VEXETAL. Tema 2.- A CELULA VEXETAL.

II. RELACIONES HIDRICAS Y NUTRICION MINERAL	Tema 3.- RELACIONS HIDRICAS NA CELULA. Tema 4.- ABSORCION E TRANSPORTE DE AUGA. Tema 5.- PERDIDA DE AUGA POLA PLANTA. TRANSPIRACIÓN. Tema 6.- NUTRICION MINERAL. Tema 7.- ABSORCIÓN E TRANSPORTE DOS NUTRIENTES MINERALES. Tema 8.- METABOLISMO DO NITROXENO (I). Tema 9.- METABOLISMO DO NITROXENO (II). Tema 10.- METABOLISMO DO AZUFRE. Tema 11.- METABOLISMO SECUNDARIO.
III. FOTOSINTESIS	Tema 12.- INTRODUCCION A FOTOSINTESIS. CLOROPLASTOS. Tema 13.- PIGMENTOS FOTOSINTÉTICOS E ABSORCION DA ENERXIA LUMINOSA. Tema 14.- TRANSPORTE ELECTRONICO E FOTOFOSFORILACION. Tema 15.- FIXACION E ASIMILACIÓN DO CO₂. CICLO DE CALVIN. Tema 16.- FOTORESPIRACIÓN. Tema 17.- OUTRAS VIAS DE FIXACIÓN E ASIMILACIÓN FOTOSINTÉTICA DO CO₂. Tema 18.- TRANSPORTE POLO FLOEMA.
Programa de prácticas	Práctica 1.-Determinación do potencial osmótico dun tecido vexetal polo método plasmolítico. Práctica 2.-Inducción da actividade nitrato reductasa en plantas de maíz. Práctica 3.-Cuantificación de pigmentos dos cloroplastos. Práctica 4.-Separación e identificación dos pigmentos dos cloroplastos. Práctica 5.- Fotosíntesis en cloroplastos aislados.

Planificación				
Metodoloxías / probas	Competencias	Horas presenciais	Horas non presenciais / traballo autónomo	Horas totais
Sesión maxistral	A8 A18 A29 B1 B8 B13	28	70	98
Prácticas de laboratorio	A8 A26 A30 A31 B2 B3 B5 B7 B13	15	15	30
Seminario	A18 A29 B1 B2 B3 B5 B7 B8 B13	4	10	14
Proba mixta	A8 A18 A26 A29 A30 A31	4	0	4
Atención personalizada		4	0	4
*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientativo, considerando a heteroxeneidade do alumnado				

Metodoloxías	
Metodoloxías	Descrición
Sesión maxistral	Exposición oral do tema complementada con presentacións en Power Point, vídeos e/ou esquemas de pizarra. Durante o desenvolvemento do tema se intercalan preguntas ao alumno para que reflexione sobre elas e as responde oralmente, previamente á súa explicación polo profesor.
Prácticas de laboratorio	Metodoloxía que permite que os estudantes aprendan efectivamente a través da realización de actividades de carácter práctico, tales como demostracións, exercicios, experimentos e investigacións.
Seminario	Técnica de traballo en grupo que ten como finalidade o estudo interactivo dun ou varios temas. Realizarase en grupos moi reducidos de aproximadamente 10 alumnos.

Proba mixta	Constará de dúas partes, nas cales se avaliarán os coñecementos adquiridos tanto teóricos como prácticos. A proba mixta poderá incluír preguntas a desenvolver, tipo test ou problemas.
-------------	---

Atención personalizada	
Metodoloxías	Descrición
Seminario	Os alumnos, en grupos de aproximadamente 10, reuniranse co profesor pra a elaboración do traballo de seminario. Ademais, en horario de tutorías, cada alumno poderá comentar co profesor a marcha do traballo, así como todas as dúbidas que se lle presenten. Para os estudantes con dedicación a tempo parcial oficialmente recoñecida, a actividade de seminarios poderá ser substituída a petición do alumno por un traballo escrito

Avaliación			
Metodoloxías	Competencias	Descrición	Cualificación
Seminario	A18 A29 B1 B2 B3 B5 B7 B8 B13	As actividades desenvolvidas durante os seminarios serán avaliadas de maneira continúa polo profesor.	10
Proba mixta	A8 A18 A26 A29 A30 A31	Exame dos coñecementos teóricos e prácticos. 70% teórico 20% práctico.	90
Outros			

Observacións avaliación
A avaliación constará de dúas partes: 1) Parte teórica que inclúe os seminarios e parte da proba mixta 2) Parte práctica, incluída na proba mixta. En cada unha delas hase de alcanzar un mínimo de 4 puntos sobre 10. Ademais, será imprescindible obter un mínimo de 4 puntos en cada unha das dúas partes, teórica e práctica, da proba mixta final. A media de todas as actividades avaliadas ha de alcanzar un mínimo de 5 puntos. Se a media resultase ser de 5 ou máis puntos, pero obtivéronse menos de 4 puntos nunha das partes da proba mixta (ou nunha das partes da avaliación), a nota final será de 4,9 (suspenso). Na segunda oportunidade (Xullo), realizarase unicamente a proba mixta, as cualificacións obtidas en seminarios mantéñense da primeira oportunidade. Se o alumno está suspenso na primeira oportunidade e a nota nunha das partes da proba mixta (teoría ou práctica) é de 5 ou máis puntos, manterase esa nota na segunda oportunidade, tendo só que realizar a outra parte da proba mixta, a non ser que manifeste a súa vontade de repetir a totalidade da proba mixta. A asistencia ás prácticas considérase obrigatoria. A non asistencia a unha ou dúas sesións de prácticas será penalizada cun punto e dous puntos menos, respectivamente, na nota da parte práctica da proba mixta. Se o alumno non asistise a tres ou máis sesións de prácticas, terá suspenso a asignatura. Serán considerado como NON PRESENTADOS aqueles alumnos que non concorran ás probas mixtas. Para os estudantes con dedicación a tempo parcial oficialmente recoñecida, a actividade de seminarios poderá ser substituída a petición do alumno por un traballo escrito

Fontes de información

Bibliografía básica	- TAIZ, L. ; ZEIGER, E. (2010). Plant Physiology 5th Ed.. Sinauer Associates, Massachusets - TAIZ, L, Zeiger, E (2007). Fisiología Vegetal. (Traducción de la 3ª edición). Universitat Jaume I, España - TAIZ, L.; ZEIGER, E. (2006). Plant Physiology 4th Ed. Sinauer Associates, Massachusets - AZCÓN-BIETO J, TALÓN M. (2008). Fundamentos de Fisiología Vegetal. McGraw Hill/ Interamericana, España. - BARCELÓ J, NICOLÁS G, SABATER B, SÁNCHEZ R (2001). Fisiología Vegetal. Ed. Pirámide, España - SMITH, A.M. et al. (2009). Plant Biology. GS Garland Science - JONES, R. et al. (2013). The molecular life of plants. Wiley-Blackwell ? ASPB, Reino Unido - TAIZ, L., ZEIGER, E., MOLLER, I.M. & MURPHY, A. (2015). Plant Physiology and Development. Sinauer associates, Massachusets
Bibliografía complementaria	- CASAL J. (2006). Las plantas entre el suelo y el cielo. Ed. Eudeba - SITTE, P., WEILER, E.W., KADEREIT, J.W., BRESINSKY, A., KÖRNER, C. (2004). Strasburger Tratado de Botánica. Ed. Omega, Barcelona. - SCOTT, P. (2008). Physiology and Behaviour of Plants.. John Wiley & Sons Ltd England - SALISBURY FB, ROSS CW. (2000). Fisiología delas plantas. Paraninfo, Madrid - RIDGE, I. (2002). Plants. Oxford University Press. Oxford (UK). - ÖPIK, H, ROLFE, SA, WILLIS, AJ. (2005). The physiology of flowering plants.. Cambridge University Press (UK). - MOHR, H., SCHOPFER, P. (1995). Plant Physiology. . Ed. Springer, Berlín. - HOPKINS W.G., HÜNER, N.P.A (2009). Introduction to Plant Physiology.. John Wiley & Sons, INC, New York. - HELDT, H.W. (1997). Plant Biochemistry and Molecular Biology.. Oxford University Press. Oxford (UK). - GUARDIOLA BÁRCENA, J.L., GARCÍA LUIS, A. (1990). Fisiología Vegetal: Nutrición y transporte. Ed. Síntesis, Madrid. - BOWSHER, C., STEER, M., TOBIN, A. (2008). Plant Biochemistry. GS Garland Science, New York - GIL MARTÍNEZ F. (1995). Elementos de Fisiología Vegetal.. Mundi Prensa, Madrid. - AZCÓN-BIETO J, TALÓN M. (1993). Fisiología y Bioquímica Vegetal. . Interamericana. McGraw Hill. España - BUCHANAN, B.B., GRUISSEM, W., JONES, R.L (2000). Biochemistry and molecular biology of plants. . ASPP, Rockville Maryland.

Recomendacións

Materias que se recomenda ter cursado previamente

Química/610G02001

Física/610G02002

Citología/610G02007

Bioquímica I/610G02011

Intrudución á Botánica: Botánica xeral/610G02023

Materias que se recomenda cursar simultaneamente

Bioquímica II/610G02012

Microbioloxía/610G02015

Xenética/610G02019

Botánica sistemática: Criptogamia/610G02024

Materias que continúan o temario

Fisioloxía vexetal II/610G02028

Fisioloxía vexetal aplicada/610G02029

Resposta das plantas en condicións adversas/610G02030

Observacións

(*)A Guía docente é o documento onde se visualiza a proposta académica da UDC. Este documento é público e non se pode modificar, salvo casos excepcionais baixo a revisión do órgano competente dacordo coa normativa vixente que establece o proceso de elaboración de guías